

Runsten, hö, Kalm. l.

Äldst Runa- el. Runasten.

f. l. artingen runi 'lopp, flöde' el. runi 'far-
galt'. Namnet tyftar snarare på enstaka sten-
block än på terrängens beskaffenhet.

H. Noreen: Spr. studier III, s. 108.

R.G. 1950